

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. II. Rhetoricam se illis annis docuisse & illegitimo thoro usum: noluisse vero, ut aruspex pro victoria sua in theatro sacrificaret.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

lib. 3. c. 10

& ut purgaretur à suis vitiis, cibos electis attulisse, juxta dicta supra, in quorum ventre (quem aqualiculum contemptim vocat) credebatur solvi particulas divinæ substantiæ, & Deos sibi fabricari, quorum opo liberaretur. Senserunt enim, particulas divinæ substantiæ, quas fingebant in cibo & potu, aliisque rebus permixtas teneri, esse partim Angelos, partim animas humanas.

V S V S.

1. Ex memoria peccatorum exurgit in laudem Dei, conscius infirmitatis humanæ, ejusque consideratione superbiam nostram elidit: *Quid enim est sibi homo, sine Deo, nisi Dux in præceptis & in profundum, tum peccati, tum inferni?*
2. Non solum malum non vitat homo, nisi Deo duce, sed nec bene est ipsi, nisi cum fugit lac divinum percipiendo consolationes licitas in creaturis: aut cum fruitur Deo suo tanquam cibo incorruptibili, ipsi per meditationem & amorem inhærendo, & faciendo voluntatem patris sui, qui sibus Christi quoque fuit.

Ioh. 4. 34.

C A P. II.

Rhetoricam se illis annis docuisse & illegitimo thoro usum: noluisse vero, ut aruspex pro victoria sua in theatro sacrificaret.

1. **D**ocebam illis in annis artem rhetoricam, & a victoriosam loquacitatem victus cupiditate vendebam. Malebam tamen Domine, tu scis, bonos habere discipulos, sicut appellantur boni, & eos sine dolo, docebam dolos: non quibus contra caput innocentis agerent, sed aliquando pro capite nocentis. Et tu Deus vidisti de longinquo lapsantem in lubrico, & in multo fumo scintillantem fidem meam, quam exhibebam in illo magisterio diligentibus vanita-

vanitatem, & *querentibus mendacium*, socius Pfal. 1.3.
eorum. In illis annis unam habebam, non
eo, quod legitimum vocatur, conjugio co-
gnitam: sed quam indagaverat vagus ardor
inops prudentiæ, sed unam tamen, ei quo-
que servans thori fidem: in qua sane expe-
rirer exemplo meo, quid distaret inter con-
jugalis placiti modum, quod foederatum ef-
set generandi gratia, & pactum libidinosi
amoris: ubi proles etiam contra votum na-
scitur, quamvis jam nata cogat se diligi.

2. Recolo etiam, cum mihi theatrici car-
minis certamen inire placuisset, mandasse
mihi, nescio quem aruspicem, quid ei dare
mercedis vellem, ut vincerem: me autem
foeda illa sacramenta detestatum & abomi-
natum respondi: nec si corona illa esset
immortaliter aurea, muscam pro victoria
necari me sinere. Necaturus enim erat ille
in sacrificiis suis animantia, & illis honori-
bus invitaturus mihi suffragatura dæmonia
videbatur. Sed hoc quoque malum, *b* non
ex tua castitate repudiavi, Deus cordis mei.
Non enim amare te noveram, qui nisi ful-
gores corporeos cogitare non noveram. Ta-
libus enim figmentis suspirans anima, non-
Pf. 72, 27.
Ose. 12, 1.
*ne fornicatur abs te, & fidit in falsis, & pascit
ventos?* Sed videlicet sacrificari pro me nol-
lem dæmonibus, quibus me illa superstitio-
ne ipse sacrificabam. Quid est enim aliud
ventos pascere, quam ipsos pascere: hoc est,
errando, eis esse voluptati atque derisui?

N O T Æ.

- 1 *Victoriosam loquacitatem victus cupiditate vendebam)*
eloquentiam notat, cujus loquacitas merito dam-
nanda est, nisi ad Dei honorem referatur, & sa-

Iudem aliis persuadendam. Ait autem S. D. se Rhetoricam *vendidisse*, quia pro mercede & salario docebat: unde sæpius se, & alios conductitios Professores verborum *venditores*, discipulos vero *empiores* vocat.

b *Non ex tua castitate*) alii legunt *non ex tua caritate*, fortassis rectius, ut suadent verba sequentia: *non enim amare te noveram*; quia tamen vera religio est quædam castitas animæ, amplectentis verum Deum sponsum suum, prior quoque lectio ferri potest: ut sensus sit, se non ex vera religione sacrificium aruspicias rejecisse, sed eo potius errore, quo vetabantur Manichæi ullum animal occidere, *ne offenderent principes tenebrarum*, à quibus omnem carnem dicebant originem trahere, teste S. D.

hæresi 46.
ad Quod-
vult
Deum.

V S V S.

1. Elucet bona indoles in Augustino quantumvis impio; hæc illum incitabat, ut discipulos bonos sibi & aliis facere studeret; deinde, ut fidem thori servaret etiam concubinæ. Unde apparet eum natura ad benefaciendum aliis, & fidem servandam propensum fuisse. Sine qua indole qui impii sunt, vix ullam emendationis spem faciunt: malignus enim animus, & perfidus, bonorum admonitionibus non movetur, nec divinis inspirationibus facile mollitur.

C A P. III.

Ab astrologorum & genethliacorum divinationibus, se nec à Vindiciano, nec à Nebridio avocari potuisse.

1. **I** Deo illos planetarios, a quos mathematicos vocant, plane consulere non desistebam, quod quasi eis nullum esset sacrificium, & nullæ preces ad aliquem spiritum, ob divinationem dirigerentur, quod tamen christiana & vera pietas, consequenter re-